

време на пътуването. Причести се в св. храм на Христовото Възкресение и тогава прие храна. Така по време на тъй дългото и трудно пътуване той яде само три пъти: веднъж на планина Синай, втори път в св. Мина и накрая - в св. град.

Бележки. Понт - провинция на северния бряг на Мала Азия. Пътешествията до св. места водят началото си от дълбока християнска древност. Блажени Йероним говори, че мъченици, епископи и благочестиви християни, начевайки от Господното Възнесение до негово време "извършвали поклонение в Йерусалим". Особено чести стават пътешествията в Палестина от времето на св. Елена. Освен Йерусалим, с течение на времето цел на поклоннически пътешествия станали Синай, Антиохия, Ефес и Рим, гробовете на апостолите и мъчениците. По време на поклонничеството се е спазвал строг пост.

На Синай се покланяли на мястото, където Бог се явил на пророк Моисей. Кирил Скитеполски, разказвайки за пътешествието на Симеон Стари на Синай, предава следното: "Накрая благочестивите пътници достигнали св. планина. Сам Симеон се възкачил на върха на божествения Синай, на това място, дето Моисей се удостоил да види Бога. Тук, в порив на свещена радост, във възторг на чувствата, приклонил колена и цяла седмица прекарал в молитвено бдение и духовно съзерцание. Вдълбочен духовно, дивният старец получил откровение, че молитвата му е угодна Богу и Господ благоволи към Своя раб."

Като извървял приблизително 1500 версти, старецът ял само три пъти и при това, какво пътешествие!

ГЛАВА 101

ЖИВОТЪТ НА МОНАХ ПАВЕЛ ОТ РИМ

"Бог прости прегрешението му."



т отците на същата обител ние чухме и следния разказ: "Там незадълго живял авва Павел, родом римлянин. Веднъж тръгнал с муле. В хана, където се отбил, имало момче, което, по козните на дявола, мулето стъпкало до смърт. Силно измъчен от това, авва Павел се отдалечил в Арон. Станал отшелник и постоянно оплаквал детето, като казвал: "Аз станах причина за смъртта на момчето, мене ще съдят на съда като убиец." Наблизо се намирало лъвово леговище. Авва Павел всеки ден отивал при леговището, удрял и раздразнял звяра, та той да се вдигне и да го разкъса. Но лъвът не го нападал. Като видял, че не му се отдава да раздразни звяра, отшелникът решил: "Ето, ще легна на пътя на лъва. Той ще излезе, ще тръгне към реката, за да утоли жаждата си и ще